

Carte blanche? - Carte blanche

Tussen 11 en 27 mei 1995
ging de tweede editie van het
kunstenFESTIVALdesArts

door in Brussel.

Marleen Baeten neemt enkele weerbarstige elementen
uit de voorbije editie als uitgangspunt
voor een reflectie
over zin en profiel van het festival.

‘Geef ons vier jaar en laten we dan rond de tafel gaan zitten voor een evaluatie.’ Zo stelden Frie Leysen en Guido Minne het toen ze twee jaar geleden het initiatief namen tot een jaarlijks ‘internationaal kunstenfestival’ in Brussel. De vraag om vier jaar *carte blanche* was – en is – waarschijnlijk op de eerste plaats gericht tot de subsidiërende overheid. De impact en zin van zulk een grootschalig initiatief zijn immers haast niet in te schatten op korte termijn. Neem nu het feit dat Théâtre Varia dit seizoen twee stukken van Werner Schwab op het programma heeft staan. Meer dan waarschijnlijk ligt de kennismaking met deze auteur – via de enceneringen van het Nederlandse gezelschap De Trust – tijdens de eerste editie van het Kunstenfestival daaraan ten grondslag. Zullen er in de toekomst nog meer vormen van doorstroming toe te schrijven zijn aan het festival? Zal de kennismaking met het artistieke leven in de andere gemeenschap de toeschouwer aanzetten tot een regelmatige ‘oversteek’, ook buiten de context van het festival?

De impact van het festival meten kan dus niet, nóg niet en waarschijnlijk wel nooit. Hoe kan je bijvoorbeeld uitmaken of een initiatief als *Stadslandschappen* van het Kaaitheater er ook zou gekomen zijn zonder twee festival-edities die een heel discours rond ‘Brussel’ met zich meebrachten, een discours dat op dat ogenblik evenwel al bescheiden gevoerd werd door de KVS en zeer expliciet, maar wat miskend, door de Beursschouwburg? Wie zal

Itinéraires, asbl Canadair & Barbara Manzetti / Jeanine Bidlot

